

Omawiane zjawisko rozpatrywane w kontekście terytorium peruwiańskiego można określić jako odmianę baroku. Ma ono jednak charakter wyłącznie dekoracyjny; nie posiada znaczenia strukturalnego. W efekcie styl ten obecny jest w architekturze jedynie w ornamentyce fasad, a szczególnie portali, w których koncentrują się dekoracyjne formy kamieniarki. Pozostałe partie budowli są zwykle pozbawione jakichkolwiek elementów, w których można wyodrębnić lokalną, andyjską stylistykę¹⁷.

[2. Maska pumy, portal kościoła Santiago de Pomata, XVIII w.
(fot. Agata Andrzejewska)]

Wspomniana dekoracja jest bardzo zróżnicowana, Jose de Mesa i Teresa Gisbert podzielili andyjskie motywy ornamentalne na trzy główne grupy¹⁸:

- a. Motywy pochodzenia europejskiego: syreny, orły, maskarony, anioły;

¹⁷ MESA, GISBERT 1975: 10.

¹⁸ MESA GISBERT 1975: 10. Autorzy dokonali klasyfikacji motywów, które pojawiają się w stylistyce *mestizo*. Jednak pewne kwestie wzbudzają zastrzeżenia; mianowicie chodzi o grupę „a”. José de Mesa i Teresa Gisbert zawarli w niej elementy pochodzenia renesansowego, które mają występować w architekturze *mestizo*.